

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. /2006

DECIZIA nr. 945/R

Ședința publică din 28 noiembrie 2006

Completul compus din:

Președinte

- Judecător

- Judecător

Grefier -

Pe rol judecarea recursului formulat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în Miercurea Ciuc str.Revoluția din Decembrie nr.20 județul Harghita, împotriva sentinței civile nr.2972/23.08.2006 pronunțată de Tribunalul Harghita în dosarul nr.2384/2006.

La apelul nominal se constată lipsa pârâtei-recurente DGFP Harghita, a pârâtei-intimate Direcția regională Vamală Brașov și a reclamantei-intimate SC SRL .

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, constatându-se că recursul este declarat și motivat în termen fiind scutit de plata taxei de timbru.

La data de 08.11.2006, pârâta-intimată DRV Brașov a depus o cerere pentru comunicarea unui exemplar al recursului SC SRL, pentru a-și putea pregăti apărarea.

Instanța respinge cererea formulată de pârâta-intimată DRV Brașov, ținând cont că recurenta este DGFP Harghita, iar pârâta-intimată face referire la o altă recurentă, intimatei fiindu-i de altfel comunicat un exemplar al recursului.

În raport de actele și lucrările dosarului, instanța reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Prin sentința civilă nr. 2972/23 august 2006 a Tribunalului Harghita, dos. nr. /2006, a fost admisă cererea formulată de reclamanta S.C. „ ” S.R.L. jud. Harghita în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. Harghita cu sediul în Târgu-Mureș și Autoritatea Națională a Vămile, Direcția Regională Brașov.

A dispus anularea Deciziei nr. 58/ .2005 emisă de D.G.F.P. Harghita, a respins ca prematur formulat capătul de cerere al reclamantei privind anularea actului contestator nr. / .2005 și a procesului verbal cu nr. / .2005.

De asemenea, a obligat pârâta D.G.F.P. Harghita să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de 16,90 lei.

Pentru a pronunța în acest sens, instanța de fond a reținut următoarea stare de fapt:

Reclamanta a formulat o acțiune în contencios administrativ prin care a solicitat anularea deciziei nr. 58/ .2005 emisă de intimata D.G.F.P. Harghita, în motivarea contestației susținând că prin actul constatator cu nr. /2005 i s-au stabilit taxe vamale și accize pe motiv că rezultatele comunicate prin Inspectoratul General de Poliție București – Biroul INTERPOL ar rezulta că contractele de leasing cu nr. /2001, ce a stat la baza acordării regimului vama sunt false, comunicare care, în opinia reclamantei, este irelevantă atâta timp cât caracterul fals nu a fost stabilit printr-o hotărâre judecătorească.

Reclamanta, se arată în continuare în hotărârea atacată, a solicitat și suspendarea actelor administrative fiscale.

Prin întâmpinările depuse pârâtele au solicitat respingerea acțiunii introductive de instanță pe motiv că potrivit art. 183 alin. 1 lit. a Cod procedură fiscală organul de soluționare a contestației poate să suspende soluționarea acesteia până la finalizarea cercetărilor penale privind săvârșirea unei infracțiuni. Or, pretind pârâtele, este fără dubiu și are legătură directă cu soluționarea contestației faptul că cele două acte în baza cărora s-a încheiat regimul vamal preferențial de admitere temporară autoturismului achiziționat în leasing sunt supuse cercetării penale pentru infracțiunea de fals.

Instanța de fond reține că prin actul constatator mai sus-amintit emis de pârâta D.R.V. Brașov s-a luat măsura recalculării drepturilor vamale privind autoturismul OPEL achiziționat de reclamantă pe motiv că prin adresa I.P.J. Harghita

i s-a adus la cunoștință că contractul de leasing cu nr. /2001 este fals.

Prin decizia cu nr. 58/2005 emisă de pârâta D.G.F.P. Harghita a dispus suspendarea soluționării contestației reclamantei până la încetarea motivului determinant, respectiv finalizarea cercetărilor penale în ceea ce privește contractul de leasing nr. /2001. Prin aceeași decizie a fost respinsă și cererea contestatoarei de suspendare a executării actului constatator motivat de lipsa argumentelor și a documentelor doveditoare din care să rezulte iminența producerii unei vătămări ireparabile a drepturilor contestatoarei.

Instanța de fond a dispus suspendarea executării actelor administrative la termenul din 23.08.2006 în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004.

În ce privește fondul litigiului, se arată în expozitivul hotărârii atacate, numai în cazul în care există indiciile săvârșirii unei infracțiuni. organul de soluționare competent poate, potrivit art. 183 din O.G. nr. 92/2003, suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei. Pentru că în cauză nu este începută urmărirea penală, instanța a admis contestația reclamantei și a dispus în sensul arătat mai sus.

În plus se arată că orice persoană acuzată de o infracțiune fiind prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită, precum și faptul că orice persoană are acces liber la justiție, drepturi fundamentale de care beneficiază și reclamanta.

Față de această soluție a declarat, în termen, recurs D.G.F.P. Harghita, solicitând admiterea căii de atac formulată, modificarea hotărârii atacate, iar în rejudecare respingerea acțiunii în contencios administrativ și menținerea actelor constatatoare. Se susține, în motivele de recurs, că atâta timp cât au fost sesizate organele de poliție cu privire la existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă, soluționarea contestației reclamantei-intimate împotriva actelor de constatare a fost în mod legal suspendată de recurentă.

Analizând actele de la dosar, instanța de recurs, având în vedere atât motivele de recurs invocate, cât și principiul devoluției prevăzut de art. 304 indice 1 Cod procedură civilă, reține următoarele:

Într-adevăr, art. 183 din O.G. nr. 92/2003 (Codul de procedură fiscală) prevede la art. 183 că organul de soluționare competent, în speță D.G.F.P. Harghita, poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când "organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă".

Având în vedere aceste dispoziții, D.G.F.P. Harghita a dispus, prin decizia nr. 58/ 2005 (f. 9 dos. primă inst.), suspendarea soluționării contestației formulate de reclamanta-intimată până la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Textul indicat de recurentă, cel prevăzut de art. 183 din O.G. nr. 92/2003, nu precizează ce se înțelege prin "existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni".

Astfel, revine instanței sarcina de a stabili înțelesul acestei sintagme.

Este de observat că, referitor la măsurile preventive, Codul de procedură penală explică ce se înțelege prin "indicii temeinice" la art. 143 alin. ultim, respectiv "sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta".

În lipsa unei explicații legale de care să uzeze Codul de procedură fiscală, instanța înțelege să se prevaleze de definirea sintagmei de "indicii temeinice" dată de Codul de procedură penală, rațiunea fiind aceea a iminentei declanșări a procesului penal față de reprezentantul legal al reclamantei-intimate, potrivit dispozițiilor procedural penale.

Or, instanța de recurs constată, din actele depuse de recurentă, precum și de pârâta D.N.V. – Direcția Regională Vamală Brașov, precum și din susținerile acestora, că nu există elemente din care să rezulte o presupunere că reprezentantul legal al reclamantei-intimate ar fi săvârșit vreo faptă penală. Aceasta cu atât mai mult cu cât în cauză nu s-a declanșat nici măcar urmărirea penală.

Nu în ultimul rând, o apreciere asupra indiciilor la care face referire art. 183 din O.G. nr. 92/2003 trebuie, în mod necesar, să

satisfacă și exigențele dreptului constituțional al prezumției de nevinovăție (art. 23 alin. 11 din Constituția României), adică pentru a aprecia asupra acestor indicii organul sesizat cu soluționarea contestației nu se poate prevala pur și simplu de textul legal în discuție, ci trebuie să aprecieze și în fapt dacă există sau nu astfel de indicii.

Pentru toate aceste motive, instanța consideră soluția instanței de fond corectă și, pe cale de consecință, va respinge ca nefondat recursul declarat de D.G.F.P. Harghita, formulat împotriva hotărârii primei instanțe

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge recursul **DIRECȚIEI GENERALE A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în Miercurea Ciuc str. Revoluția din Decembrie nr.20 județul Harghita, formulat împotriva sentinței civile nr.2972/23.08.2006 a Tribunalului Harghita, dosar nr. /2006.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 28 noiembrie 2006.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red.
Tehnored.
2 exemplare
05.01.2007
Jud.fond.